

Decretum irritans.

in pristinum statum, etiam sub data priori restituta, & plenarie reintegrata, & de novo concessas esse, & censeri.

§.14. Sicque etiam per quoscumque Judices, Commissarios, & delegatos, ac Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, necnon quosvis alios Ecclesiarum Praelatos, ac Judices, tam ecclesiasticos quam saeculares, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

Clausula derogatoria.

§.15. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu simili, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in eis tradita, observata, infert forent presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod presentium copiis sive transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Superioris dictorum Fratrum Reformatorum subscriptis, plenaria ubique fides adhibentur in iudicio, & extra, ac si originaliter exhiberentur.

Sanctio penalis. D. P. An. III. 25. Octob.

§.16. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Id. Octob. Pontificatus nostri Anno III.

CVII.

Ex Regest. in Secret. Breve.

Quod tam Professores Ord. S. Hieronymi Oppidi de Escorial nullius Dioecesis Provinciae Toletan. quam etiam Saeculares, Clerici, ac laici, qui in Collegio eorumdem Fratrum Theologiae, & Philosophiae operam dederint, postquam cursus studiorum perfecerint, & de hoc fidei obtinuerint, possint recipi, & admitti ad quoscumque gradus Magisterii, & Doctoratus in quacumque Universitate studiorum generalium in Regnis Hispaniae.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Um suaves, atque uberes fructus, quos in agro Domini viri literarum

maxime sacrarum, & Philosophiae scientia praediti assidue producant, animo contemplamur, in eam curam libenter incumbimus, ut in quibuscumque Christiani Orbis partibus, praesertim vero sub Religiosorum Disciplina, qui in hujusmodi studiis progressus faciunt, congruis honoribus, & privilegiis decorentur.

Causae concedendi Privilegii.

§.1. Exponi siquidem Nobis curavit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod in Collegio Fratrum Ordinis S. Hieronymi juxta Monasterium S. Laurentii el Real nuncupati ejusdem Ordinis prope, & extra muros Oppidi de Escorial nullius Dioecesis Provinciae Toletan. ab ipso Rege fundato, & dotato, ita juvante Domino viget, & florent in dies magis bonarum artium, & praesertim Philosophiae, & Theologiae studio, atque ea diligentia, & assiduitate multi eximia doctrina, & singulari eruditione praestantissimi viri, non secus atque Universitatum studiorum generalium publici Lectores eadem facultates profitentur, ut jam non solum Fratres dicti Ordinis, sed aliarum etiam quarumcumque personarum frequens concursus ad capefcendas praedictas disciplinas eo libenter accedat. Quare idem Rex Monasterii, & Collegii praedictorum Fundator, & Patronus Nobis humiliter supplicavit, ut studiosis, qui illuc confluent, ne post absolutos inibi studiorum cursus, & labores debitis, & consuetis honoribus, & praerogativis defraudati remaneant, opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio Privilegii, de qua in rubr.

§.2. Nos itaque ejusdem Regis precibus inclinati universis, & singulis, tam dicti Ordinis Professoribus, quam etiam saecularibus clericis, vel laicis, qui in praedicto Collegio hujusmodi facultatibus operam dederint, earumque Professores audierint si & postquam more solito cursus studiorum perfecerint, & de hoc fidei obtinuerint, quod in quacumque Universitate studiorum generalium in Regnis Hispaniarum consistentium gradibus Baccalaureatus, Licentiatum, Magisterii, seu Doctoratus, tam artium, quam Theologiae, prout eorum quisque perfecto cursu, ac praevio consueto examine idoneus repertus fuerit perinde ac si eosdem studiorum cursus actu in ipsa Universitate absolvissent, & in Matrícula scholasticorum ejus Universitatis descripti fuissent, insigniri, & ad hujusmodi gradus recipi, & admitti, & postquam graduati fuerint, omnibus, & quibuscumque privilegiis, indultis, immunitatibus, praerogativis, antelationibus, honoribus, insignibus, facultatibus, & gratiis, quibus alii graduati, qui in ea Universitate studuerunt, de jure, consuetudine, vel alias utuntur, potiuntur, & gaudent, sive uti, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequè principaliter, ac sine ulla prorsus distinctione, aut differentia in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere libere, & licite

va-

Locorum Ordinarius data comitio pro executione.

valeant, auctoritate Apostolica, tenore presentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.3. Mandamus vero cunctis, & singulis locorum Ordinariis, necnon quibusvis dictarum Universitatum Rectoribus, Superioribus, & personis, ceterisque, ad quos spectat, ut dictas personas saeculares, vel Regulares, quae sub disciplina professorum Collegii praedicti debito tempore, & ut moris est, in praedictis facultatibus respective operam dederint, quique ut praefertur, idonei reperti fuerint, ad gradus praedictos sine ulla controversia recipiant, & admittant, recipere, & admitti, & illis insigniri, ac presentibus literis, & in eis contentis omnibus superius expressis pacifice frui, & gaudere faciant.

Clausula irritans.

§.4. Decernentes sic, per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Apostolici Caesarum Auditores, seu S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumcumque Universitatum Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Universitatibus, earumque Scholasticis graduatis, Doctoribus, & Professoribus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice, & ad effectum presentium dumtaxat derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Data die 31. Octob. 1587. An. III.

Datum Romae apud S. Petrum sub anno Nativitatis die 31. Octobris 1587. Pontificatus nostri Anno III.

CVIII.

De decies alteris centenis millibus nummum aureorum, in Arce S. Angeli sepositis, nullo unquam tempore, nisi in praescriptis casibus, certa que desuper servata forma depromendis.

Alia centena millia hic idem Pontifex pro S. R. E. praesidio, in primo anno sui Pontificatus collegit, & in eadem Arce reposuit, indeque promi vetuit, ut supra in ejus Constit. XLIII. Ad clavum. fol. 206.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pontifex anno primo reposuit in Arce S. Angeli centena millia, ut in

Arce superiore decies centena millia nummum aureorum in Pontificia Sancti Angeli Arce, & certo sanctiori Arario reposuimus, & collocavimus, ac de illis Bulli. Rom. Tom. IV. Par. IV.

asservandis, ac numquam, nisi certis praescriptis casibus promendis, & erogandis, Constitutionem perpetuo valituram edidimus, cujus tenor infra descriptus est.

Omittitur tenor quia habetur supra fol. 206.

§.1. Verum cum ob culpas, peccataque nostra multiplicia, quibus divinam Majestatem in dies magis ad iracundiam provocamus, usque eo necessitates superius enarratae multiplicentur, periculaque gregi Dominico impendunt adaugeantur, ut illis, nec dum prioris pecuniae collectione, satis provifum esse videatur. Nos quamvis in omnibus difficultatibus, curisque nostris, in Dei Omnipotentis auxilio spem nostram fixam habeamus, ad illiusque opem (qui nisi custodierit Civitatem, frustra vigilat, qui custodit eam) ex intimo cordis affectu confugiamus, tamen ab eo ipso pastorem Principe Christo frequenter admoniti, ut pro ovibus nostrae fidei creditis, eorumque salute, & utilitate, modis omnibus vigilemus, facere non possumus, pro nostro Pastoralis munere in hac quoque parte obeundo, quin humanis etiam consiliis, ac viribus (pro eo, ac Nobis ab eodem clementissimo Domino largitum est) ad tot mala, periculaque propulsanda, nova quotidie praesidia comparemus. Quamobrem alia decies centena millia aureorum nummum, non ad nostra, aut cujusque nostrorum privata commoda, sed ad publicum bonum, ad S. R. E. cui Deo auctore praesidemus, defensionem, ad Eidei Catholicae conservationem, ac propagationem nostra sedulitate, ac frugalitate collegimus, quae eadem in Arce, ut priora altera decies centena millia reponi, asservari, nec inde amoveri, erogari, nisi in supra dictis expressis necessitatibus, eodem plane modo volumus. Motu proprio igitur, & ex certa nostra scientia, ac habita super hoc cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro secreto matura deliberatione, de eorum consilio, & unanimi consensu, hac presenti nostra perpetuo valitura Constitutione, dicta alia decies centena millia aureorum nummum in eadem Arce nostra Pontificia Sancti Angeli, & sanctiori Arario nunc recondimus, reponimus, & collocamus, ac Christo Domino Nostrae, Beatae Mariae semper Virgini, & Sanctis Apostolis Petro, & Paulo offerimus, & dicamus, iisdem omnino legibus, & conditionibus, quae in nostra superius descripta Constitutione praescripta, & praefinita sunt.

1587. Constitutione hic indicata.

Et deinde alia centena millia collegit, & modo in eadem Arce similiter reponit, cum eisdem prohibitionibus legibus, & conditionibus in d. Constitutione contentis.

Et inter certos casus, in quibus hujusmodi pecunia depromi potest, nunc declarat comprehendendam causam Recuperationis Regnorum occupatorum, & expeditionis contra S. R. E. hostes.

Formamque pecuniarum in-

§.2. Declarantes nostrae voluntatis, mentisque esse, ut quod in ipsa Constitutione, de recuperatione Terrae Sanctae, & generali expeditione contra Turcas dictum fuit, idem etiam locum obtineat, quo ad utramque Deo dicatam pecuniam summam, in recuperatione Regnorum a quibuscumque Catholicae Romanae Ecclesiae hostibus occupatorum, & in expeditione, quam contra eosdem decerni, ac fieri contigerit.

§.3. Ubi vero in praescriptis casibus, pecuniarum aliquod summi necessitas postulat, Z z 2

1587. dicitur casibus depromendi descriptis, & servari precipit.

verit, volumus, ut de tota summa, tam superiorum anno, quam etiam nunc reposita, hoc prorsus, & non alio modo pecunie sumantur, & erogentur, nimirum, ut in Consistorio secreto prescriptarum necessitatum qualitate, ac rerum, & temporum ratione diligenter perpenfa, atque ita cogente, non duarum, ex tribus partibus Cardinalium, sicuti in priori Constitutione nostra sancitum erat, sed trium saltem ex quatuor partibus Cardinalium, qui Consistorio interfuerint, consensu, decreto, & subscriptione adhibitis, ex binis decies centenis millibus aureorum nummum a Nobis repositis, non ultra quartam partem, idest, non ultra quingenta millia nummum promi liceat, & ea quidem quingentorum millium summa, non tota simul, sed paulatim moderate, & successive depromatur, per certas portiones, que in eodem Consistorio, in quo de tota re deliberabitur, a tribus partibus Cardinalium, ut dictum est, omnibus diligenter examinatis, decreta, & prefnita fuerint. Quod si ipsis quingentis millibus erogatis, & consumptis, prescripti casus, & necessitates novam impensam requirerint, tunc iterum proposita, & adhibita in Consistorio consultatione, si consensus, decretum, & subscriptio trium ex quatuor partibus Cardinalium, ut supra dictum est, accesserint, aliam summam, non tamen quingenta millia aureorum excedentem, illamque pariter non statim totam, sed moderate ea servata, eoque, quem diximus, modo limitatam, & prefnitam sumi posse permitimus.

Et quamprimum reponi jubet.

Prædictaque se servaturum voverit, & si cut infra scripti Cardinales presentes idem promissum fecerint, ea ab aliis Cardinalibus pro tempore promitti fecerint.

§. 4. Ceterum statuimus, prout alia nostra Constitutione ordinatum est, ut partes, & portiones pecunie supradictæ, que in aliquo ex premis casibus sumptæ fuerint, cum ejus impense faciendæ ratio cessaverit, omnino in ærarium, unde depromptæ fuerunt, integre restitui, ac reponi primo quoque tempore debeant.

§. 5. Has autem Deo dicatas pecunias, nullo umquam tempore, nisi aliqua ex iis, quas diximus, necessitas urgeat, & requirat, neque in totum, neque ex aliqua parte amoveri, erogari quovis modo a Nobis posse volumus, eamque amovendi, & erogandi potestatem, & facultatem a Nobis ipsis abdicamus. Idque successores nostros Romanos Pontifices, proposito sibi tremendo iudicio, in quo summo patrifamilias de administrata villicatione exquisita reddetur ratio, eodem plane modo facturos esse confidimus, & speramus. Tandemque Deo per presentes oblatam pecuniam, una cum illa priori, Nos integram, ut dictum est, conservaturos esse, ac perinde omnino, ac res, & bona Ecclesiæ immobilia Nos habituros promittimus, juramus, & vovemus, & sicuti omnes Cardinales presentes, & infra scripti voverunt, promiserunt, ac jurarunt, ita per alios Cardinales nunc, & pro tempore existentes, ac per successores nostros, quando, & quoties superius ordinatum fuit, & juxta formam nunc traditam jurari, promitti, ac voveri debere decernimus.

§. 6. Denique cetera omnia, & singula in eadem Constitutione suprascripta quomodolibet expressa, constituta, & decreta, etiam in hac pecunia a nobis, ut presertim nunc collata, & recondita, & quo ad presentes nostras literas, in omnibus, & per omnia, penitus, omnino, & inviolabiliter observari, & locum, habere volumus, precipimus, & mandamus.

§. 7. Si quis autem fortasse nostrorum Successorum, id quod minime credimus, huic nostre Constitutioni omnino, aut aliqua ex parte derogare, aut contra statuere voluerit, aut depromptam pecuniam, ut supra sancitum est, in idem ærarium non restituerit, admonemus post derogantis, aut contra statuentis, contraque facientis obitum, liberum esse Successoribus ea derogatione, & quibusvis aliis, que contra statuta sunt, non obstantibus, pro pecunia contra hujus Constitutionis prescriptum sumpta, ac deprompta, recuperanda, tam adversus Pontificis derogantis, & contrafacientis, posteros, seu conjunctos omnes, quam adversus Cardinales idem consentientes, aut quoscumque eorum hæredes, quibus ab ipso Pontifice, aut Cardinalibus bona quovis titulo, vel quavis ratione obvenierint, agere, & possessionem bonorum, que ad ipsos posteros pervenerint, adipisci, retinerique, donec quicquid pecunie depromptum est, id omne in ærarium referatur, & restitatur, eaque ipsa bona, si quo modo, ut supra dictum est, a forma per Nos constituta recedi contigerit, hujusmodi obligationi, atque oneri obnoxia, & addicta esse volumus, singulis, que in nostris literis adversari possent, vel quoquo modo obesse, penitus remotis, ac non obstant.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre reconditionis, repositionis, collocationis, oblationis, dicationis, declarationis, permissionis, statuti, voluntatum, abdicacionis, promissionis, juramenti, voti, decreti, precepti, mandati, & admonitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, octavo Idus Novembris, Pontificatus nostri Anno III.

Ego Sixtus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

- Ego Ant. Card. Farnesius Vicecancellarius Episcopus Ostien.
Ego Jac. Card. Sabellus Episcopus Portuensis.
Ego Jo. Antonius Episcopus Tuscul. Card. S. Georgii.
Ego Alphons. Card. Gesualdus Episcopus Albanus.

Cetera omnia in dicta Constitutione contenta, de novo precipit.

Successoribus in aliquo contravenientibus indicat, post eorum obitu licet successoribus agere contra Pontificis contravenientis posteritas, & Cardinales consentientes, & eorum hæredes, ut hic, & in d. C. l. XLIII in fin. Averte quod hic est aliquid immutatum a prima Conf.

Sancio poenalis.

D.P. An. III. 6. Novemb.

Papæ subscr.

Card. subscr.

Ego

- Ego Inn. Avalus Card. de Aragon. Episc. Sabinen.
Ego Marcus Ant. Card. Columna Episcopus Prænestin.
Ego Marcus Siticus Card. ab Alcaemps tit. S. Mariae Transylv.
Ego Protholomæus Cardinalis Comensis tituli Sanctæ Mariæ de Populo.
Ego Prosper Cardinalis Santacrucius tit. S. Clementis.
Ego Gabriel Cardinalis Paleottus tituli Sancti Laurentii in Lucina.
Ego Frater Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus tituli Sanctæ Mariæ super Minervam.
Ego Ludovicus Card. tituli S. Anastasiæ Madrytus.
Ego Nicolaus de Sens tit. S. Praxedis.
Ego Julius Ant. Card. S. Severina tituli S. Bartholomæi in Insula.
Ego Hieronymus Card. Rusticucius tituli S. Susannæ.
Ego Jo. Hieronymus Card. Alban. tituli S. Joannis ante portam Latinam.
Ego P. Card. Deza tit. S. Hieronym. Illyricorum.
Ego Ant. tit. SS. Joannis, & Pauli Card. Carafa.
Ego Jo. Antonius Card. SS. Quattuor.
Ego Jo. Baptista Card. tit. S. Marcelli.
Ego Franciscus Card. de Joysse tituli S. Sylvestri.
Ego Ant. Maria Card. Salvatus tituli S. Mariæ de Pace.
Ego Augustinus Card. de Verona tituli S. Marci.
Ego Vincentius tit. S. Mariæ in Via Card. Montis regalis.
Ego Philippus Card. Spinula tit. S. Sabina.
Ego Scipio Card. Lancellottus, tit. S. Salvatoris in Lauro.
Ego Vincentius Card. Gonzaga tit. Sancti Alexii.
Ego Henricus tituli S. Pudencianæ Card. Cajetanus Camerarius.
Ego Jo. Baptista Card. Castrucius, tituli S. Mariæ in Araceli.
Ego Federicus Card. Cornelius tit. S. Stephani in Monte Celio.
Ego Dominicus tit. S. Laurentii Card. Pinnellus.
Ego Hippolytus Card. Aldobrandinus tituli S. Pancratii, Major Penitentiaris.
Ego Hieronymus tit. S. Petri ad Vincula Card. de Ruvere.
Ego Fr. Hieronymus Card. Ascul. tituli S. Thomæ in Parione.
Ego Fr. Constantius Card. Sarnanus tituli S. Petri in Monte Aureo.
Ego Guglielmus Alanns tit. S. Martini in Montibus Cardinalis Aug.
Ego Alexander Card. Montaltus, Diaconus Sancti Eustachii.
Ego Hieronymus Matthæus, Diaconus S. Mariæ in Cosmedin.
Ego Benedictus S. Agatha Diac. Card. Justinianus.

Ego Africanus SS. Viti, & Modesti, & Crescentiæ Diac. Card. Columna.

CIX. Indulgetur Fratribus, & Monialibus Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis captivorum, recitandi Officium juxta Breviarum pro dicto Ordine a Cardinalibus Deputatis approbatum.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Plis Regularium personarum votis, præsertim quæ ad Divini cultus, & devotionis augmentum pertinere dignoscuntur libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

§. 1. Nuper siquidem cum pro parte dilecti filii Magistri Generalis Ordinis Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis expositum fuisset, ipsum, ac reliquos omnes ejusdem Ordinis Fratres, qui secundum usum, & morem S.R.E. Breviario Romano ex Decreto Concilii Tridentini restituito, ac se. rec. Pii Papæ V. Prædecessoris nostri jussu edito in recitandis horis Canonicis usi solent, pro eorum devotione valde cupere, proprios quosdam festos dies sui Ordinis, & nonnullos alios ex vestita, & laudabili consuetudine propriis officii celebrare, eaque ipsa officia, quæ antiquitus instituta habent, ad Ritum, & normam Breviarii prædicti accommodari.

§. 2. Nos dilectis filiis nostris Julio Antonio S. Bartholomæi in Insula S. Severina, & Vincentio, S. Mariæ in Via titulorum; Montis Regalis nuncupatis Presbyteris Cardinalibus, vivæ vocis oraculo dedimus in mandatis, ut officia prædicta diligenter viderent, & examinarent.

§. 3. Qui postmodum convocatis nonnullis aliis piis, & eruditis viris, omnibus illorum partibus sigillatim perspectis, & accurate recognitis, quædam detraxerunt, alia emendarunt, nonnulla addiderunt, ac ritui Romani Breviarii maxime consentanea redegerunt.

§. 4. Quare pro parte prædicti Magistri Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, ut illa sic correctæ, & emendatæ auctoritate nostra comprobare, illorumque usum eis concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos hujusmodi precibus inclinati tam eidem Magistro, quam universis, & singulis aliis Fratribus, & Monialibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, ut in quibusvis Domibus, & Monasteriis, Collegiis, & locis ejusdem Ordinis tam publice, quam privatim, in choro, & extra chorum conjunctim, vel divisim diebus hujusmodi sic, ut presertim, designatis propriis officii prædictis sic correctis, & emendatis uti, illaque imprimi facere, & divulgare, necnon secundum eorum tenorem horas Canonicas diurnas, & nocturnas recitare, & officia ipsa sic recitando obligationi plene satisfacere libere, & licite valeant,

Ex Regest. in Secret. Brev.

Exordium.

Fratres hujus Ordinis Breviario Romano nonnulla particularia Officia sibi petunt accommodati.

Ea nonnullis Cardinalibus examinanda subicit Pontifex.

Revisores ea ad d. Breviarum accommodarunt.

Fratres itaque petunt confirmari.

Approbat Sixtus.

leant, itaut eisdem diebus ad recitandum aliud officium juxta Romani Breviarii regulas, vel antiquum prædicti Ordinis usum, & morem minime teneantur, dummodo tamen modum, & formam præscriptos in libello per dictos Cardinales de mandato nostro reviso, correcto, & emendato, cujus Kalendarium inferius describi mandavimus ad unguem observent, ac nihil penitus addant, vel diminuunt, plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus dicti Pii Prædecessoris super Reformatione, & approbatione Breviarii Romani, ac alius Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in generalibus, Provincialibus, vel synodalibus Conciliis editis, prædictique Ordinis Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, quodque hujusmodi dies festi in novissimo Calendario Romano descripti non sint, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Novembris 1587. An.III.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Novembris 1587. Pontificatus nostri Anno III.

Kalendarium festorum dierum, & officiorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

DECEMBER.

Die 18. Expectatio B. M. V. Duplex.

JANUARIUS.

Die 14. Sanctissimi Nominis Jesu Duplex. Die 17. S. Antonii Abbatis Duplex cum Octava. Die 23. S. Ildefonsi Episcopi, & Confessoris Duplex.

FEBRUARIUS.

Die 12. S. Eulaliæ Virg., & Mart. Duplex cum octava.

MARTIUS.

Die 20. S. Joachim Patris B. M. Virginis Duplex. Die 24. S. Gabrielis Arcangeli Duplex.

APRILIS.

Die 25. Boni Latronis Duplex.

JULIUS.

Die 16. Triumphus S. Crucis Duplex. Die 18. S. Margaritæ V., & Mart. Duplex. Die 25. S. Jacobi Apostoli præcipui Hispaniarum Patroni Dupl. cum octava.

AUGUSTUS.

Die 28. S. Augustini Episcopi Conf. & Ecclesiæ Doctoris Duplex cum octava.

SEPTEMBER.

Die 18. S. Raphaelis Archang. Duplex.

NOVEMBRIS.

Die 10. Passio Imaginis Domini Nostri Jesu Christi Duplex. Die 21. Præsentatio B. M. V. Duplex.

CX.

Indulta, & gratiæ Congregationis Monachorum Beate Mariæ Fulliensis, Ordinis Cisterciensis Sancti Benedicti strictioris observantiæ.

Hic idem Pontifex istam Congregationem primo approbavit ut sup. in Const. XLIV. Religiosos fol. 211.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Super specula militantis Ecclesiæ, Domino disponente, qui cunctis imperat, cuique omnia obediunt, quamquam sine nostris meritis constituti, salutis operibus intenti, de his continua sollicitudine excogitamus, per quæ nostræ propitiationis auxilio iis, qui Monasticam vitam susceperunt, eamque reformant, salus proveniat. Et ut ad diversa loca eorum institutio, & regularis disciplinæ observantia propagetur, alia loca erigi, & institui concedimus, prout Regum, & Principum Christianorum vota exposcunt, & Nos conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Abbatis, & Conventus Monasterii Beate Mariæ de Fulliens, Cisterciensis Ordinis, Riven. Diocesis, Nobis nuper exhibita petitiõ continebat, quod alias postquam accepissimus, in dicto Monasterio institutionem, & disciplinam Monasticam in longe meliorem formam restituerant, ipsique in laboribus, jejuniis, orationibus, carnis maceratione, & mortificatione, aliisque poenitentialibus operibus strictiorem aliis Monachis dicti Ordinis Regulam S. Benedicti observabant, Necnon ritus, mores, vitæ normam, & Reformationem ad arctiorem regularis disciplinæ observantiam in dicto Monasterio introductam, reduxerant, Nos ritus, mores, vitæ normam, & reformationem hujusmodi, dummodo Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Sancti Benedicti Regulæ, auctoritate Apostolica approbata contraria non essent, dicta auctoritate confirmamus, prout in nostris desuper confectis literis plenius continetur.

Hic Pontifex confirmavit strictioris monasticæ vitæ normam in Monasterio S. Mariæ Fulliens. institutam, ut in Con. XLIV. cit. in rubr.

§.2. Cum autem divino inspirante Numine,

ne, jam centum, & quadraginta Monaci ipsam reformatam regulam professi, multi vero in eodem Monasterio Novitii existant; Carissimusque in Christo filius noster Henricus Francorum Rex Christianissimus, ac dilectus filius nobilis vir Henricus Dux de Retz, alique pii, ac probi viri gratum hujus vitæ odorem sentientes, hoc vetustum vivendi genus, & laudabilem regularis disciplinæ observantiam per universum Galliarum Regnum, illiusque loca, & terras, spargi, atque effundi summo opere peroptent. Quia tamen (sicut eadem petitiõ subiungebat) istius arctioris Regulæ approbatio citra præfatum Monasterium nequaquam extenditur, prædicti Abbas, & Conventus, piis prædictorum Regis, & Ducis, ac proborum virorum votis hac in parte satisfacere non possunt, nisi nostra, & Sedis Apost. licentia eis desuper suffragetur. Quare pro parte Abbatis, & Conventus prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus prædictæ Religionis reformatæ propagationi, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam idem Pontifex nunc concedit, cum facultate nova ædificandi Monasteria, etiam absque licentia Ordinarii ubique locorum.

§.3. Nos igitur eundem Abbatem, & Conventus hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Abbati, & Conventui prædictis, ut quoscumque, ex Monachis ipsam strictiorem Regulam professis, quos duxerint eligendos, & deputandos, tam ad hoc per totum Galliarum prædictum, quam alia Regna, & Respublicas, Mundique partes universas, prout eis visum fuerit, mittere. Ipsique sic missi in Regnis, Rebuspublicis, & Dominis prædictis, ac quibuscumque eorum Civitatibus, Terris, atque locis, aliisque Mundi partibus, quæcumque, tam virorum, quam mulierum Monasteria, Prioratus, Præposituras, & Decanatus, ac alia nuncupanda loca Congregationis Fulliensis etiam nuncupanda, ejusdem Cisterciensis Ordinis, pro totidem Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, Decanis, Conventibus, & aliis Superioribus, & personis ejusdem Congregationis, qui inibi divinis laudibus, & obsequiis insistere, ac juxta Regularia Congregationis sic reformatæ instituta vivere debeant, fundare, erigere, & instituire, ac etiam per alios ejusdem, vel alterius cujuscumque Ordinis fundata, & erecta, ex eorum, ad quos spectat, & spectabit, concessionem, diocesanorum locorum, vel quorumvis aliorum licentia desuper minime requisita nec expectata.

Novitiosque recipiendi.

§.4. Novitiosque in eis recipere, & receptos, ac ipsa Monasteria ingreßos, probationis tempore completo, ad professionem solitam, per dictos Monachos emitti

solitam, admittere Regularem, ac illud vitæ genus, Regulariaque instituta, quæ in primo dicto Monasterio vigent, & in futurum vigeant, inibi introducere libere, & licite possint, & valeant, licentiam, & omnimodam facultatem atque auctoritatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Privilegia, exemptiones, & gratias Ordinis Cisterciensis, huic Congregationi communicat, atque concedit.

§.5. Necnon prædicto de Fulliens, & quibusvis aliis dictæ Congregationis pro tempore erigendis, & seu jam erectis Monasteriis, Prioratibus, Præposituris, Decanatus, & aliis nuncupandis locis, tam virorum, quam mulierum, illorumque Superioribus, Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, Decanis, Monachis, Monialibus, Novitiis, & Conventis, aliisque quibuscumque personis utriusque sexus, in eis pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, relaxationibus, ceterisque gratis, tam spiritualibus, quam temporalibus prædicto Ordini, ac Congregationibus sub illo institutis, eorumque Monasteriis, & locis pariter utriusque sexus per universum Mundum constitutis, & erectis, ac constituendis, & erigendis, in genere, vel in specie, etiam per solam signaturam, & viva vocis oraculo, ac per modum communicationis, & extensionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & Apostolica potestatis plenitudine, vel alias quomodolibet, tam per Nos, quam quoscumque alios Romanos Pontifices, etiam Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam, sub quacumque forma, & expressione verborum concessis, ac concedendis quomodolibet in futurum, etiam si talia sint, & forent, quæ specialem ipsorum requirerent mentionem, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite, tam conjunctim, quam divisim valeant, non solum ad instar, sed æque principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia, perinde ac si illis, & eorum cuilibet ab initio specialiter, & expresse concessa extitissent, auctoritate, & tenore præmissis perpetuo indulgemus, ipsaque privilegia, indulgentias, & gratias quibusvis aliis Superioribus, Abbatibus, Prioribus, Monasteriis, Ecclesiis, & locis piis, ac celebrandis Capitulis, & festivitibus ejusdem Ordinis, & singularum illius Congregationum, ad Monasterium, & Congregationem de Fulliens hujusmodi, illorumque Abbates, Priores, Monachos, Abbatissas, Moniales, & alios Superiores, & personas, necnon Ecclesias, Monasteria, Capitula celebranda, Sanctorum festivitates, & loca quæcumque, & quæcumque, ac ex Superioribus, & personis, ad Superiores, & personas perpetuo extendimus, illisque communicamus, ac de novo concedimus, & eis desuper indulgemus.

§.6. Decernentes Abbatem, & Conventus hujusmodi singulares personas præ-

lit desuper quoquo modo molestari prohibet.

præmissis a quoquam quavis auctoritate fungente, & dignitate præfulgente molestari, impediri, vel inquietari nullatenus posse, irritum quoque, & inane, quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, de indulgentiis ad instar non concedendis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasteriorum, & Ordinis prædictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, & Ordini, illorumque Superioribus, & quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & in diuina, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, harum ferie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem penalem addit. D.P. An.III. 3. Novemb.

§.8. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Id. Novembris, Pontificatus nostri Anno III.

CXI.

Ex Regest. in Secret. Brevium.

Confirmatio Statutorum Monasterii, seu Collegii Sancti Laurentii et Real Provinciae Toletan. Ordinis Sancti Hieronymi.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurator.

EX debito Pastoralis Officii Nobis a Domino in iuncti auctoritatem nostram libenter interponimus, ut Religiosa loca insignia dignis, & idoneis Superioribus gubernanda committantur eorumque electiones omni fraude, & ambitione cessante canonice, & rite celebrentur, præsertim cum id a Nobis Catholicorum Regum, a quibus huiusmodi loca pietatis causa fundata sunt, honestis votis enixe postuletur.

Philippus Rex in hoc Collegio a se fundato sapientia statuta præcipit observari.

§.1. Quare, ut celebre Monasterium S. Laurentii et Real nuncupatum Ordinis S. Hieronymi prope, & extra muros Oppidi de Escorial nullius Diocesis a charissimo Rege Catholico pia, & magnifica impensa fundatum constructum, & dotatum, & illi annexum Collegium idonearum personarum regimini creditum maiora quotidie in spiritualibus, & temporalibus suscipiant in-

crementa, quique inibi Altissimo famulantur, religiose divinis obsequiis, pacifice, & quiete instant, neque ulle factiones, & consensiones, aut ambitiones inter eos excitentur; idem Philippus Rex Fundator, & Patronus, habita super hoc matura consultatione decrevit circa electionem Prioris, & ceterorum Officialium prædicti Monasterii hæc, quæ inferius descripta sunt, Capitula, & ordinationes observanda esse.

Prioris electio in Capitulo Generali Ordinis faciendâ.

§.2. Primum quidem, quod electio Prioris dicti Monasterii in Capitulo generali eisdem Ordinis tertio quoque anno celebrari solita per Generalem, Priorem, & octo Diffinitores fieri debeat, eadem illa forma servata, quæ in eligendis Prioribus novarum domorum dicti Ordinis servatur: intra ipsum vero Monasterium S. Laurentii electionem Prioris eius Monasterii celebrari nequaquam liceat; itaut Monasterium prædictum quoad hoc de numero domorum novarum esse censetur, & hæc forma eligendi, neque etiam statuto totius Ordinis immutari, neque alterari quoquomodo valeat.

A quibus sit faciendâ.

§.3. Porro in electione Prioris saltem consensus majoris partis novem suffragiorum, seu vocum prædictarum necessario requiratur, quod si Diffinitorum numerus imposterum augebitur, eorum unusquisque in huiusmodi electione votum habeat, & semper majoris partis consensus attendatur. Si is, qui Prioris munere in dicto Monasterio functus fuerit, sub sine sui officii in Diffinitorum numerum relatus erit, possit nihilominus vocem in electione futuri Prioris habere, non tamen se ipsum eligere.

Quo casu præcedens Prior ad alterum triennium tantum confirmari possit.

§.4. Quinimmo nisi post intermissum alterum triennium a die finiti Officii numerandum, iterum eligi in Priorem non possit, præterquam si duarum saltem ex tribus partibus eligentium vota iterum eundem eligerent, tunc enim ad alterum triennium, & sic ad sexennium in totum, ulterius vero nequaquam Prioris officium continuare possit.

Quæ cautela servanda sint in tali electione.

§.5. Ubi autem aliquis non tamen Prior, sed Procurator, aut frater dicti Monasterii Sancti Laurentii ex numero eorum, qui professionem inibi emisissent, seu Prior, vel Procurator alterius Domus inter Diffinitores deputatus erit, tunc in eius arbitrio, & libera voluntate positum sit, utrum malit uti suffragio, & cum ceteris votum suum dare in electione Prioris prædicti Monasterii, vel non dare, sed tamen non possit se ipsum eligere, & quamvis huiusmodi persona in electione suo suffragio non utatur, nihilominus futurus Prior saltem quinque vota ex octo reliquis habere debeat, eademque ratio votorum habeatur, si eligentium numerum, ut præfertur, augeri contigerit.

Prior non nisi de gremio Monasterii assumendus.

§.6. Quoniam vero fratres in dicto Monasterio professi pleniorum notitiam habent omnium rerum ipsius Monasterii, & eorum, quæ pro bono illius regimine necessaria sunt, maiorem etiam gerunt ad ipsum Monasterium devotionis, & filialis benevolentie affectum, & magis quoad modo obli-

obligati, & devincti sunt ad referendam aliqua ex parte gratiam, & ad ostendendum aliquod grati animi indicium erga idem Monasterium, a quo tantum beneficium receperunt, quam alii, qui in aliis domibus professionem emisissent. His, & aliis iustis de causis pro tempore futuris Prior dicti Monasterii non nisi ex numero Fratrum, qui in eodem Sancti Laurentii Monasterio professi erunt, eligi possit, aut debeat, qui etiam de Religionis zelo, literarum scientia, vita exemplari, & morum honestate sit maxime commendatus, cum & Monasterium ipsum adeo insigne, & primarium existat, ac præter res ipsius Monasterii, etiam Collegium iuxta illud institutum ab eodem Priore gubernetur.

Non sit eodem tempore alterius Monasterii Prior.

§.7. Si quis ex Prioribus alicujus alterius Domus in Priorem prædicti Monasterii eligatur, ejus Domus, cui præerit, regimen sine ulla mora, aut exceptione dimittit, & statim dicti Monasterii Sancti Laurentii curam, & officium Prioris acceptare, & exercere teneatur, nisi forsitan totius Ordinis generalis Prior existeret.

Quæ huiusmodi electioni sint præmittenda ad digniorum dignoscendum.

§.8. Ceterum, ut huiusmodi electio rectius celebretur, Prior generalis, & Diffinitores, antequam ipsum Priorem dicti Monasterii eligant, a Visitatoribus generalibus recepto jure jurando diligenter inquirent, sape informet, quinam sint inter fratres ipsius Monasterii, qui, ut præfertur, qualificati Prioris officio digni, & ad illud idonei videantur, & num ex ipsa visitatione constet, quempiam ipsorum ad huiusmodi officium inhabilem, sive illius incapacem esse, facta electione iuxta formam prædictam, si electus in Priorem Capitulo generali præfens aderit, statim electio illi intime tur, ut electioni de persona sua facta consentiat, qui etiam invitatus consensum præstare cogatur.

De Confirmationibus.

§.9. Dimisso autem Capitulo generali ex numero eorum Priorum, seu Procuratorum aliarum Domorum, qui Capitulo interfuerint, duo ab ipsis generali Priore, & Diffinitoribus in confirmatores eligantur, qui debeant ad ipsum Monasterium Sancti Laurentii personaliter accedere, atque inibi juxta morem dicti Ordinis novum Priorem confirmare, & in possessionem inducere. Quod si electus Prior in Capitulo non aderit, nihilominus accedant Confirmatores ad Monasterium S. Laurentii prædictum, eumque citent ad comparandum personaliter, & ad acceptandum munus Prioris sibi injunctum. Deinde vero ipsi Confirmatores ad suas Domos revertantur.

Quid agendum sit mortuo Priore, ante celebrationem Capituli Generalis.

§.10. Præterea si contingat Priorem Monasterii prædicti ante finitum triennium sui officii ab humanis decedere, ne interim Monasterium cum magno detrimento Prioris regimine destitutum remaneat, liceat in hunc eventum generali Priori totius Ordinis in privato Capitulo iuxta formam prædictam novum Priorem dicti Monasterii eligere, atque in demortui Prioris locum, & tempus substituere, cujus suffragii Prioris officium usque ad proximum generale Capitulum duret, & tunc statim ejus potestas, & auctoritas expiret, & officium vacet, novaque electio secundum modum prædictum celebretur. Sed si Prior subrogatus prædictus non ultra annum hoc munere functus erit, in eoque officio bene, & laudabiliter se gesserit, pro sequenti triennio denno eligi possit, neque electio in privato Capitulo facta ei noceat, vel aliquod impedimentum præstet.

Philippo Regi data facultas Priorum sibi beneficium deputandi.

§.11. Liceat eidem Philippo Regi ipsius Monasterii Fundatori, & Patrono quamdiu vixerit, nominare, tam in generali, quam in privato Capitulo prædictis, etiam aliquem alium Fratrem ejusdem Ordinis non in dicto Monasterio, sed alibi profectum, vel aliquem, qui continuato sexennio officium Prioris exercuerit, ipsi Philippo Regi ob ejus merita gratum, & acceptum, qui servata in reliquis forma superius descripta, etiam post continuatum sexennium nihilominus in Priorem eligi valeat, post obitum autem dicti Philippi Regis, conditiones prædictæ perpetuo, & inviolabiliter serventur.

De electione Vicarii, aliorumque Officialium.

§.12. Postremo electio Vicarii, & Procuratorum principalium dicti Monasterii S. Laurentii, ac pro Abbata de Parazes, illi annexa, & pro administratione librorum novi Officii ita fieri debeat, ut Prior ejusdem Monasterii nominet duos antiquiores Fratres, profectos ipsius Monasterii, & dicti duo antiquiores nominati, intra decem dies singulas personas, magis idoneas, magisque sufficientes ad ea ministeria eligant, & tamen postea sit in potestate Prioris, pro suo arbitratu, personas electas acceptare, vel rejicere, prout est in potestate cujuscumque Prioris aliarum Domorum, Vicarios sibi assignatosmittere, vel repellere.

Philippus Rex talia statuta Apost. auctoritate confirmari peti.

§.13. Quæ quidem Capitula, & Ordinationes, ut perpetuis futuris temporibus inconculsa, & inviolata permaneant, idem Philippus Rex Monasterii prædicti Fundator, & Patronus Nobis humiliter supplicavit, ut illis confirmationis Apostolicæ robur adidicere, aliasque opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ea itaque confirmata sunt.

§.14. Nos itaque ipsius Philippi Regis, precibus inclinati Capitula, & Ordinationes, prædicta auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illaque præsentis scripti patrocinio communimus, necnon eis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adidimus, ac præmissa omnia, & singula, prout supra expressa sunt, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari debere volumus, & mandamus, omnesque, & quoscumque juris, & facti, & solemnitatum etiam substantialium, & in eis necessario requisitarum defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

§.15. Decernentes hanc formam electionis immutare, aut alterare nemini licere, & quascumque electiones contra diffinitionem literarum nostrarum præsentium pro-

Prioris electionem iuxta ea fieri mandari.

Clauſula pro preſentium perſonarum ſimilitudine.

tempore factas ac inde ſecuta quacumque nullius roboris, vel momenti eſſe.

§.16. Necnon preſentes literas de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio notari, vel impugnari, aut ex eo, quod de conſenſu dictorum Superiorum, & Fratrum alias quam per ſimplicem preſentium narrativam, illarumque exhibitionem non conſtet, in Jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci non poſſe, neque illas ſub quibufvis ſimilium, vel diſſimilium Statutorum, & Ordinationum generalibus, vel ſpecialibus revocationibus, ſuſpenſionibus, annullationibus, aut derogationibus comprehendere, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt, toties preſentes literas in priſtinum, & validum ſtatum reſtitutas, reſoſitas, & plenarie reintegratas eſſe, & de novo ſub poſſeſſorio, data per eos, quorum intererit, eligenda, conſeſſas cenſeri, & ſolas preſentes ad probandum, & verificandum in iudicio, & extra illud omnia, & ſingula ſupradicta ſufficere, plenamque fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, ac valere, & tenere, perinde ac ſi in Capitulo generali totius Ordinis communi omnium conſenſu ſtatuta, & ordinata fuiſſent.

Et ſic ſemper, & ubique iudicandum.

§.17. Sicque per quocumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere decernimus, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcianter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputati.

§.18. Quocirca Venerabili fratri Epifcopo Segobien., & dilectis filiis Cauſarum Curie Camere Apoſtolice generali Auditori, & Archidiacono Eccleſie Tolctan. per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte alicujus Religioſi diſti Ordinis fuerint requiſiti, preſentes literas, & in eis contenta quacumque ſolemniter publicantes faciant Capitula, & ordinationes preſcriptas, necnon confirmationem, approbationem, voluntatem, & decreta noſtra, ceteraque omnia, & ſingula preſcripta debite executioni demandari, eoſque, quos concernunt, illis pacifice frui, & gaudere, nec permittant quicquam contra prohibitiones ſupradictas per quocumque attentari: Contradictores quolibet, & rebelles per cenſuras, & poenas Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita, compenſando, invocato, etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum.

§.19. Non obſtantibus foundationibus, inſtitutionibus, ſtatutis, & conſuetudinibus preſcripti Sancti Laurentii, & quorumvis aliorum Monafteriorum, Prioratum, Domorum, & locorum diſti Ordinis, atque adeo ipſius Ordinis, & ejus Provincialium, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Privilegiis

quoque, indultis, & literis Apoſtolicis illis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut alia forma ſervanda foret, tenores hujusmodi pro ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuscumque.

Preſentium literarum faciendae publicatio.

§.20. Volumus autem quando, & quoties electiones preſcriptae faciendae erunt, has noſtras literas in preſentia eorum, qui vocem activam, aut paſſivam habebunt, legi, & publicari, ut earum forma omnibus intimata ad unguem obſervetur.

Datum Romae apud S. Petrum ſub Anulo Piſcatoris die 16. Novembris 1587. Pontificatus noſtri Anno III.

Dat. die 16. Novembris 1587. An. III.

CXII.

Prohibitio recipiendi ad habitum, vel profeſſionem cujuſcumque Ordinis regularis, homines illegitimos, criminoſos, aut ari alieno, reddendiſve rationibus obnoxios. Et preſcriptio formae Novitios recipiendi.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proceſſum.

Cum de omnibus Eccleſiaſticis Ordinibus, in ea, qua convenit puritate, & dignitate conſervandis, praecipuum geramus ſollicitudinem, tum vero illud praeter cetera Nobis cordi eſt, ut a Regularium perſonarum Congregationibus, quas tamquam Deo dicatas, maxime candor, ſanctitatemque decet, cujuſcumque criminis, aut turpitudinis labe, & ſcandali ocaſio quam longiſſime arceantur. Siquidem res ipſa Nos admonet, quam indecorum ſit, & ab ea, quae divina Majeſtati, eique conſecratis perſonis debetur, reverentia alienum, ſi ejuſmodi homines, qui propter ſua ſcandala poenas graves ſibi in ſaeculo propoſitas timent, quive propter immunditiam, & peccata, ex quibus orti ſunt, notati perpetua ignominia, ab omni mundano honore, & a paterna hereditate repelluntur, iidem omnipotenti Deo, tamquam hoſtiae offerantur, atque ad habitandum in domo, quam decet honor, & ſanctitudo, inter miniſtros Domini, cui ſervire regnare eſt, ad ſacras functiones, quacumque prophana praerogativa multo nobiliores ſine ullo delectu admittantur. Cum etiam ſecundum legem Moyſi, immundi ab ingreſſu Sanctuarii excluderentur, ac ſacerdos habens maculam, panes Deo ſuo offerre non poſſet, nec accedere ad miniſterium ejus, & quod in holocaustum Domini, aut victimam pacificorum offerrebat, id immaculatum eſſe deberet, ut acceptabile foret, nec ulla macula eſſet in eo, quod ſi macu-

macu-

Cauſa hujus Conſtitutionis.

maculam habuiſſet, neque offerendum, neque acceptabile futurum eſſet.

§.1. Ne igitur contingat illegitime genitos, qui ut plurimum parentum vitia, & incontinentiam imitari ſolent, nec pietatis ſtudio, ſed temporalium commodorum intuitu, (quia hereditates majorum, aut dignitates aliquas conſequi non poſſunt) ad Religionem confugiunt, vitam quam animo a Religione alieno ſuſceperunt, ab inſtitutis Religioſis alienam, plerumque cum dedecore, & proprie ſalutis diſpendio ducere, ſuiſque corruptis moribus, & malis exemplis, quietem, & ſtatum ceterorum. Deo famulantium perturbare, aut hac quaſi ſaeta, & colluvie, ipſarum Religionum honorem, & exiſtentionem laedi, ut denique homines, qui hac ſpe ad filios ſpurios in peccato gignendos eſſent propenſiores, eo magis abſtineant ab hujusmodi carnis flagitiis, quo ſua proli hoc quoque refugium pracluſum viderint.

Illegitimi ad Religionem non recipiantur.

§.2. Hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione diſtincte interdicens, & prohibemus, ne illegitimi procreati ex inceſtu, aut ex ſacrilegio (quorum ſcilicet parentes conſanguinitate, vel affinitate, intra tertium gradum invicem conjuncti fuerint, vel quorum alteruter parens caſtitem Deo voverit, etiam Apoſtolica, Imperiali, vel Regia, aut quavis alia auctoritate legitimi, aut natalibus reſtituti, ad aliquam quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium, & non Mendicantium, Fratrum, Monachorum, Eremitarum, vel Canonicorum, aut Clericorum regularium, Congregationum, aut Hoſpitalium Religionem, neque ad habitum, nec profeſſionem regularem, recipi, vel admitti quoquo modo poſſint. Quod ſi eorum quiſpiam habitum poſt publicationem preſentis Conſtitutionis in futuro receperit, vel profeſſionem poſthac emiſerit, decernimus habitum ſuſceptionem, & profeſſionem, ex nunc prout ex tunc, irritam, nullam, & invalidam, nulliusque roboris, vel momenti fore, ac nullum inde, aut ex hujusmodi voto penitus annullato, obligationis vinculum oriri poſſe, quinimo illos habitum regularem, ad quem reaſſumendum perpetuo inhabiles ſint, quamprimum exui, & ab ipſa Religione eici, exterminarique debere. Et nihilominus quicumque Superiores, tam Monafteriorum, Prioratum, Praepoſiturarum, Domorum, Collegiorum, & locorum regularium, quam etiam praefatorum Ordinum Congregationum, Hoſpitalium, & quarumcumque Religionum, Provinciales, vel Generales, quovis nomine nuncupati, qui ex praediſtis inceſtu, vel ſacrilegio genitos poſt diſtam publicationem, ad habitum receperint, vel ad profeſſionem amiſerint, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrant, a qua eorum nemo, niſi in mortis articulo conſtitutus, ab alio quam Romano Pontifice abſolutionis beneficium valeat obtinere. Sed ne iis, qui in humilitatis Spiritu, Deo, & Religioni ſervire, & poenitentiam agere intra Monasteria, vel Domos regulares cupiunt, ad ſan-

ctum hujusmodi proſtitutum via penitus pracludatur, permittimus, ut praefati illegitimi, ex diſtis inceſtu, aut ſacrilegio geniti, ad habitum converſorum, ſeu famulorum in Monasteriis, vel Domibus regularibus ſervitium recipiantur, & in ipſis Monasteriis, ſeu Domibus regularibus, ad ſervilia miniſteria, viliora obſequia, humiles functiones, atque abiecta ſervitia admitti poſſint: ea tamen conditione, ut ad habitum religioſorum, vel ad profeſſionem, quam Religioſi emittere ſolent, emittendam, necnon ad omnes non modo ſacros, ſed etiam minores Ordines, vel ad clericalem characterem, denique ad cuncta Eccleſiaſtica officia, & functiones, & ad aſcendendum altiores gradus ſint eis portae perpetuo clauſae, & obſeratae.

§.3. Quoad reliquos vero non ex inceſtu praefato, nec ſacrilegio, ſed ex quovis alio minus legitimo toro natos, ſpurios, vel naturales, etiam, ut praefertur, vel alias legitimos, qui ob meliorem vitae frugem, Religionem ingredi cupiunt, ſtatuiſſimus, & ordinamus, eos ad Religionem admitti non poſſe, aut debere, niſi prius illorum vitam, & moribus diligenter cognitis, & circumſtantis univerſis, quae circa idoneitatem, perſona attendenda erunt, conſideratis, ac de Religionis zelo, pietate, integritate, & doctrina fide dignis testimoniis adeo commendati fuerint, adeo bonam indolem, & ſpecimen virtutis praefereant, ac tot merita eis ſuffragentur, ut defectum natalium ſuppleant, eorumque receptio univerſae Religioni commoda, & utilitati proſutura videatur. Et ſuper hoc ipſo in Generali, vel Provinciali Capitulo matura deliberatione habita, generalis, vel Provincialis Superioris, ac Definitorum unanimi conſenſu approbati, & ad habitum regularem admitti extiterint. Et tamen hi ſic recepti ad gradus, honores, & dignitates ſui Ordinis obtinendi perpetuo inhabiles, & illorum incapaces remaneant, niſi ſuper hoc cum eis fuerit auctoritate Apoſtolica ſpecialiter diſpenſatum. Si quis autem eorum alias quam ut praefertur, recipitur, profeſſio ſimiliter nulla ſit, atque ipſi habitu privari, & a Religione eici debeant, eorumque receptores, excommunicatione, ut ſupra, innodati ipſo facto exiſtant.

Alii autem illegitimi etiam legitimi, ſed variis formis hic tradita, recipi poſſunt, & dignitates ſui Ordinis obtinendas remaneant, donec fuerit auctoritate Apoſtolica ſpecialiter diſpenſatum.

§.4. Ceterum quoniam ſepe ſe vitia ingerunt, & ſe eſſe virtutes mentiuntur, ac multi decoctores poſt dilapidatam rem familiarium, & contractam ingentem vim aris alieni, aut interverſam alienam pecuniam eorum fidei creditam, ut ratiocinia effugiant, Alii poſt furta, latrocinia, rapinas, homicidia, aliave facinora patrata, etiam banniti, aut damnati, ſeu qui merita pro ſuis delictis poenas metuunt, non pia intentione, ſed ad evitandam legum, & iudiciorum ſeveritatem, quia tuto in ſaeculo vivere non poſſunt, tunc demum quaerunt a Religione auxilium, quando aliunde illud non ſperant, unde ſub habitu, & nomine Religioſorum, animum Religionis inimicum, & inveterata vitia retinent.

Criminoſi vel ſuſpecti, aut ari alieno, vel reddendis rationibus obnoxii ad Religionem non admittantur.